'Ara jo!' torna a la Cate de Figueres amb una crida a escoltar les dones supervivents: 'És una responsabilitat col·lectiva'

La representació i el col·loqui de diumenge van interpel·lar la societat perquè actuï davant la violència masclista: 'Si una dona us diu que pateix, escolteu-la. I creieu-vos-la', es va destacar durant la conversa

Hi ha obres que t'acompanyen fins a casa, et trenquen per dins i, quan s'acaben, et fan sentir que encara queda molt per escoltar. Ara jo! és una d'aquestes obres. La representació colpeix, però el col·loqui posterior, quan s'encenen els llums i les dones parlen sense personatges ni guió, resulta gairebé tan commovedor com les escenes que acabem de veure.

A Ara jo! costa contenir les llàgrimes. Les escenes s'encadenen, les històries prenen forma i, a poc a poc, el dolor de les dones que les protagonitzen deixa de semblar una realitat llunyana. Quan s'acaba la representació, arriba un dels moments més colpidors de la tarda. Les dones prenen la paraula per explicar què han viscut.

Al col·loqui es va parlar dels abusos patits durant la infància, de la violència sexual, de les conseqüències psicològiques dels maltractaments, de les autolesions, dels intents de suïcidi i de la responsabilitat de l'entorn. Les intervencions se succeïen i deixaven una sensació difícil d'esquivar. Després d'haver plorat amb les històries representades, encara quedava molt per entendre.

Un moment de la representació de l'obra 'Ara jo!' a Figueres. / Sònia Fuentes

Una de les participants va explicar que formar part del projecte li havia donat "l'oportunitat no només de pujar a un escenari, sinó d'explicar la meva història i denunciar-la públicament, de denunciar el meu agressor". Ho deia amb una serenor que contrastava amb la duresa del que havia viscut, però també amb l'orgull d'haver trobat la força per alçar la veu. Una altra dona va explicar que la seva escena era una manera de demanar perdó a la criatura que havia estat quan va patir abusos sexuals. "La vergonya que nosaltres hem sentit tota la vida s'ha de posar a l'altra banda. Qui ha de passar vergonya és l'agressor".

Una altra dona havia necessitat més de cinquanta anys per explicar els abusos que havia patit. Quan finalment en va parlar amb el seu metge de capçalera, li van plantejar la possibilitat de denunciar, però els fets ja havien prescrit. "Trencar el silenci amb aquesta obra és molt important. És el primer pas", va dir. També va adreçar un missatge a les persones a qui el seu entorn no creu quan expliquen què han viscut: "Si la gent no et creu, deixa-la. T'has de rodejar de gent bona i de gent que et cregui".

Les seves paraules feien pensar en les dones que encara no han pogut parlar, les que no saben com començar, les que tenen por de no ser cregudes i les que han après a conviure amb una història que no han explicat mai.

El suïcidi i les autolesions, presents en les noves escenes de l'obra, també van ocupar una part de la conversa. Aroha Cortés, psicòloga del SIE i participant d'Ara jo!, va parlar d'una societat que encara viu d'esquena a la mort i que continua tenint dificultats per parlar obertament del suïcidi. L'obra vol contribuir a trencar aquest tabú i recordar que demanar ajuda és vital.

Una representació de les dones que expliquen en primera persona històries reals, a l'obra 'Ara jo!'. / Sònia Fuentes

A poc a poc, el col·loqui es va convertir en una reflexió sobre "l'abús i la violència que et trenca l'ànima". Era impossible no pensar en tot allò que passa dins les cases i en les relacions, en els silencis que els adults no sempre sabem escoltar. A la memòria hi quedaran les històries compartides aquella tarda, també les de dones que han perdut la vida enmig del desemparament. Al final de l'obra es va retre homenatge a Kimberly, la dona assassinada fa mig any al centre de Figueres.

Ara jo! vol donar força a les dones i interpel·lar la societat. Una de les darreres intervencions va traslladar aquesta responsabilitat al públic: "Aquestes dones ja estan fent molta feinada. Nosaltres, com a societat, què fem?".

Notícies relacionades

La codirectora de l'obra, Beti Espanyol, va reivindicar la necessitat de deixar de normalitzar actituds, comentaris i bromes que perpetuen la violència. I va fer una crida clara: "Si una dona us diu que pateix, escolteu-la. I creieu-vos-la". Les dones ja han trencat el silenci. Ara ens toca escoltar-les i estar a l'altura com a societat.

Subscriu-te per seguir llegint

Via: Empordà

Font de l'article: https://www.diaridegirona.cat/alt-emporda/2026/11/25/ara-jo-torna-cate-figueres-136822618.html